

[Rahbek.]
selsordning. Der er heller ikke, i alt Fald hos dem, der har overværet de Forhandlinger, der fandt Sted om den nugældende Aldersrentelov, nogen Tvivl om, at det var Forudsætningen for den Lov, som blev vedtaget i sidste Samling, i alle Tilfælde ved jeg da, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, ikke er i Tvivl om, at dette var Forudsætningen. Det ærede Medlem udtalte nemlig under disse Forhandlinger — det staar Spalte 5460, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere et Par Linier — følgende:

„Og endelig vil naturligvis Fler-tallet ikke høre Tale om at give de gamle Brændselshjælp, der dog ved de sidste Love derom har andraget 20 Kr.“

Op senere hen i sin Tale — det staar i de efterfølgende Spalter — foretager det ærede Medlem en Sammenligning mellem de gamles Vilkaar under den nye Lov og under den gamle Lov og regner hele Tiden med, at de under den gamle Lov fik Brændselshjælp, men det vil der ikke blive Tale om under den nye. Man ser altsaa, at det ærede Medlem paa ingen Maade har været i Tvivl om, at Forudsætningen ogsaa ved den nye Lov var, at Brændselshjælpen var inkluderet heri, og det er jo ogsaa fuldstændig rigtigt. Naar derfor det ærede Medlem for en Tid siden skrev i sit Blad „Vejle Social-Demokrat“, at der var vakt Forventninger blandt de gamle, saa maa disse Forventninger staa fuldkommen for det ærede Medlems egen Regning, os andre kan det i alt Fald ikke forpligte.

Dette Forhold skulde imidlertid ikke forhindres, at vi gik ind i en Forhandling om Brændselshjælp til de gamle, for saa vidt vi mente, at den gamle Lov bød de gamle Betingelser, som de ikke kunde være tjent med, og udelukkede Mulighed for, at de kunde faa Penge tilovers til at skaffe sig Brændsel for. Men det mener vi ikke er Tilfældet. Selvfølgelig kan der nævnes Eksempler paa, at enkelte faar lovlig lidt efter de faste Takster, men det vil der jo altid være en Mulighed for under en Ordning med faste Takster, idet jeg tror, vi alle er enige om, at det vilde være økonomisk uoverkommeligt at have en Aldersrentelov med faste Takster saa høje, at alle fik nok. Jeg

husker saaledes en Diskussion, der fandt Sted her i dette høje Ting for nogle Aar siden, og hvorunder den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, oplyste, hvad man i Vejle Kommune gav de gamle enligtstillede Kvinder, at der bl. a. var nogle af disse, der fik over 1 500 Kr. i Alderdomsunderstøttelse — det var altsaa efter den gamle Alderdomsunderstøttelseslov. Alene dette Tal turde dog vist — idet man naturligvis maa gaa ud fra, at det ærede Medlems Partifæller i Vejle Kommune ikke giver de gamle mere, end de anser for nødvendigt — være et Bevis for, at jeg har Ret i den Paastand, at der altid vil være nogle, der faar lovlig lidt, naar man skal have en Ordning med faste Takster.

Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen nævnte et saadant Eksempel forleden Aften. Paa det ret fremrykkede Tidspunkt imødegik jeg ikke det ærede Medlem ved den Lejlighed, men da det naturligt falder ind under det, vi her taler om, kunde jeg have Lyst til med et Par Ord at belyse dette Eksempel. Det drejede sig om en gammel Kone — det er altid gamle Koner, man møder frem med —, som efter den nye Lov kun kunde faa 31½ Kr. om Maanedes; den samme gamle Kone skulde betale 20 Kr. i Husleje, og det ærede Medlem spurgte, hvordan hun saa skulde faa Resten til at slaa til. Idet jeg gaar ud fra, at det er en Landkommune, der er Tale om — de 31½ Kr. om Maanedes passer paa Taksten for enligtstillede Kvinder i Landkommuner, som jo er 378 Kr. —, vil jeg først sige, at de 20 Kr. i Husleje forekommer mig at være noget højt. Jeg lagde med Tilfredshed Mærke til, at da det ærede Medlem Hr. Holger Larsen omtalte Huslejeudgifterne i Landkommuner, kom han ikke paa nær op paa saadanne Beløb, men lad nu gaa med det. Jeg haaber imidlertid, at det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen saa ogsaa har gjort den gamle Kone opmærksom paa, at foruden de 31½ Kr. om Maanedes er der noget, der hedder personligt Tillæg, idet jo Sogneraadene efter deres frie Skøn kan uddele i alt 1/8 eller 12½ pCt. af det Beløb, som den faste Rente andrager. For denne gamle Kone med en Takst paa 378 Kr. vilde det i personligt Tillæg betyde nøjagtigt 3 Kr. 94 Ø. om Maanedes, og saa ser jeg